AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 99r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36493
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ebriat̃ affectus. ut lecticiã induat de remissione peccatorũ. curas huĩ
seli metũ mortis. sollicitudinesq; deponat. Hac g̃ ebrietate corp̃
ñ titubat s; surgit. animũ ñ confundit̃ s; consecrat̃. Seqũt̃ uss q̃ mt̃.
Adiuua me inq̃t̃ ⁊ saluus ero. ⁊ meditabor iustificationes tuas sẽp.
Qui spat. p̃sumit uiuari. Vbi aũ adiuũmtũ di. ibi certũ salutis au
xiliũ. Sup̃ dixẽ adiutor ẽ suscep̃tor mis estu. hic uterũ uiuari pe
tit̃ luasi dicat. Sine cessatione me adiuua. Non m̃ satis ẽ q̃d po
posci. uerũ peto ut saluus fiã. Hic ñ magna ñ uera ẽ salus. Tunc
saluus ero cũ fuero in para diso. cũ uiuere cẽpo inter electos tuos an
gelos. cũ laqueos tirẽ huĩ euasero. S; ne forte aditi in necessitatib;
postea inp̃spis postri negligam̃. doce nos immemores beneficiorũ celes
tiũ nequaquã eẽ debẽ. s; meditari iustificationes dñi. ut ẽ cũ boni
opis aliq̃d fecerim̃. sẽp tam ei nra peccata fateam̃. Hec ẽ enĩ iustificatio
dñi. Denq; pharisei ñ iustificauerit dm. q̃ baptizari baptismo peni
tentie noluerunt. Ergo ille iustificat. quẽ suos penitet delictos.
Que enĩ penitet confitẽ ẽ ut ẽ illud. tibi soli peccaui. ẽ malũ coram te
feci. ut iustificeris in sermonib; tuis. Idoq; publicañ magis iustifi
cat̃ eruit e tẽplo. q̃a pharises iustificabat suas iusticias p̃dican
do. publicañ aũt iustificabat dm iniq̃tates p̃pas confitendo. Ergo
q̃ meditat̃ iustificationes dñi. sẽp humiliat̃. Non hodie humiliat̃
ẽ crastinũ exaltat̃. s; sẽp humilis corde ẽ mitis affectu ẽ. Plus ẽ aũt sẽp
quã die ac nocte. ut tota die hoc enĩ sup̃ tẽp̃ ẽ. Ergo t̃ uiri angelos an
numerat̃ dicat. Oportet iustificationes dñi sẽp laudari. ẽ illã quã
adept̃ ẽs gl̃am ñ tuis meritis arrogas. s; diuine miserationi sẽp asseri
bas. ne t̃ dicat̃. Q̃d aũ habes q̃d ñ accepisti. Si aũ accepisti. q̃d gl̃aris q̃si
ñ accepis. Omis enĩ creatura q̃cũq; bona habẽ. accepit a xpo. q̃ uoces
auctor ẽ creature. vi. Spreuisti inq̃t omis q̃ discedunt a iustificatio
nib; tuis. q̃a iniqua cogitacio ex. Omis superbus inmundus ẽ in̄spec
tu dñi. q̃a ñ potẽ p̃superbiã suã mundare peccata. q̃ arroganti spiri co
aceruat errorẽ. Idoq; spernit̃ atq; despiciat̃. q̃a despectui habẽ diui
na mandata. Bene aũt celestis seruat̃ excellens p̃rogatiua clemtie
q̃a nullũ repellit. s; q̃cũq; noluerint peccata p̃pa confiteri. ipsi dis
cedunt a dno do nro. Denq; ille discessit q̃ peegre pfectus omẽ q̃d ac
ceperat a patre fidei ẽ gr̃e patrimoniũ dissipauit. Et q̃a eũ dis
cessisse penituit. postea ẽ regressus ad patrẽ quẽ reliquerat eũ